

[Jefsen Christensen.]

pler gaa i Detailler med Hensyn til, hvordan det vil komme til at virke, Eksempler, som viser, at de Ejendomsbesiddere, der i de senere Aar ingen Indkomstskat har betalt, i disse vanskelige Tider vil faa Skattepaalæg. Jeg skal afse derfra, idet vi har diskuteret dette Spørgsmaal tidligere, og saa i de sønderjyske Landsdele, da den højtærede Indenrigsminister var dernede, saa der er ingen Grund til at staa her og gentage en hel Række af de Eksempler, der da var Tale om; men det kan meget let nøjagtigt præciseres, hvordan det vil komme til at ligge. Det, jeg gerne vil bede om, er, at man overvejer endnu en Gang, om man ikke kan tage Hensyn til den Henstilling, der er kommet fra Sogneraadforeningerne dernede om at udskyde dette Spørgsmaal. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om man kunde tænke sig fra Ministerens og Regeringspartiernes Side mellem anden og tredie Behandling at modtage et Ændringsforslag, hvorefter den nye Bestemmelse i Ændringsforslag Nr. 17, 2det Punktum, faldt bort, og der i Stedet for kom til at staa saadan noget som: I de sønderjyske Landsdele skal de nugældende Bestemmelser for Udskrivning af Skat til Amtskommunen dog forblive i Kraft indtil videre. Jeg vil gerne rette det Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister, om han kunde tage mod et saadant Ændringsforslag til tredie Behandling, idet vi da gerne vilde stille det.

K. Pedersen: De faldne Udtalelser giver mig kun Anledning til at fremsætte et Par Bemærkninger.

Jeg vil gerne sige til det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (Korsgaard), som rettede en Udtalelse til mig om Uvillighed over for Forhandlingerne, at der foreligger vistnok en Forveksling mellem mig og den ærede Ordfører.

Over for den højtærede Indenrigsministers Udtalelse om, at Venstre har ændret sine Principper, vil jeg henvise til, at vi allerede i Fjor i det andet høje Ting fremsatte et Forslag om en midlertidig Hjælp, om jeg saa maa sige, for Kommunerne her i Landet, dels ved en Omlægning af den nuværende Refusionsordning, dels derved, at Staten skulde overtage en større Del af Udgiften f. Eks. til Aldersrente, saa at der virkelig kunde blive Tale om en betydelig Lettelse; og saa sagde vi i øvrigt, at der til Overvejelse af hele vor Skattelovgivning paa det Omraade burde nedsættes en Kommission. Der kan i alt Fald ikke fra vor Side være sket nogen Ændring paa det Omraade;

vi har allerede i Fjor fremsat disse rent principielle Betragtninger.

Den højtærede Indenrigsminister vilde gerne pege paa Steder, hvor der ikke syntes at være nogen Forskel mellem vort Forslag og Regeringens Forslag. Særlig hæftede Ministeren sig ved, at vi er kommet til det samme Beløb, de 85 Mill. Kr. Men dette er jo, om jeg saa maa sige, en mindre betydningsfuld Side af Sagen. Vigtigere er det, hvordan man udtager disse Beløb af de kommunale Budgetter, og den Maade, vi udtager dem paa, medfører den store Fordel, at vi forenkler hele den kommunale Administration gennem Refusionsforbundet og sikrer, at de bevillende Myndigheders Ansvar ikke bliver svækket. Men Forskellen bliver endnu større, naar vi vender os til den Maade, hvorpaa man kræver Beløbet dækket, idet vi nemlig siger, at Skattetrykket skal lægges der, hvor Bæreevnen er. Den højtærede Minister mener, at vi ikke tidligere har kunnet gaa med, men jeg vil dog hævde, at vi altid har ment det rigtigt, at Staten overtog de Udgifter, som den havde Hovedindflydelsen paa. Det forekommer mig, at det er Indenrigsministeren, der i Dag ikke kan gaa med til, at man lægger Skattetrykket der, hvor Bæreevnen er.

Med Hensyn til Indenrigsministerens Kritik af den Sammenligning, vi foretager ved at lægge Ejendomsskatterne sammen med Indkomstskatterne, kan jeg ikke se rettere, end at Forholdet er dette, at enten man skal betale Ejendomsskat eller Indkomstskat, skal man nu engang betale Pengene af sin Indkomst; der er simpelt hen ikke andet at betale med, hvis det da ikke skal gaa saadan, som vi har set gennem de senere Aar, at Ejendomsskatterne bliver betalt enten ved Stiftelse af Gæld eller ved Opspisning af Formue. Jeg vil i alt Fald mene, at det skulde være mere retfærdigt at lægge Skattetrykket der, hvor man har Indkomst til at bære det.

Dernæst siger den højtærede Indenrigsminister til mig, at jeg ved godt som Kommunalmand, at Kommunerne nok skal klare de administrative Vanskeligheder. Ja, man kan jo lægge meget paa Kommunerne, og jeg beundrer den Maade, hvorpaa vore Kommunalmand har løst Opgaverne gennem de senere Aar, men det kan ikke hjælpe, at vi lukker Øjnene for, at Kommunerne har været ude for store administrative Vanskeligheder, siden Socialreformen traadte i Kraft. Vi ser jo, at der rundt omkring i Amterne er adskillige Steder, hvor man ansætter en Konsulent, som Kommunalmandene kan raadføre sig med. Jeg tror